

ĐÃ ĐẾN LÚC TOÀN DÂN PHẢI ĐỨNG LÊN ĐÒI LẠI NHỮNG GÌ ĐÃ BỊ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM CƯỚP MẮT

NGUYỄN THIẾU NHÃN

Phải nói Cộng Sản Việt Nam là một nước độc nhất trên thế giới có chính sách “sớm đầu, tối đánh” được ghi hẳn hoi vào Hiến pháp! Xin thưa người viết ra giấy trắng, mực đen “việc làm độc đáo” này của Đảng và Nhà Nước CSVN không phải tác giả bài viết này mà là nhà văn Dương Thu Hương (DTH) người đã kêu gọi “quân đội nhân dân hãy đứng lên để cùng toàn dân chém chết “14 con đĩ Mỹ Châu Việt Cộng” đang nằm dạng háng chờ “bọn Trọng Thủy Tàu Cộng” đến để dâng nỏ thần và đất nước VN! Và bà đã kêu gọi Quân Đội Nhân Dân hãy vì nhân dân mà đứng lên cứu nước khỏi họa diệt vong! Không phải đến bây giờ nhà văn Dương Thu Hương mới nói chuyện này. Nhà văn

DTH đã viết chuyện này cách đây 29 năm. Trong bản “Tự Kiểm” ngày 30-5-1990 bà đã viết như sau:

“Trước 1979, thì Trung Quốc được coi là anh em hữu hảo, gắn bó thắm thiết như môi với răng. Sau chiến tranh biên giới, Hiến pháp của nước Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam coi Trung Quốc là bọn bá quyền xâm lăng và bè lũ tay sai của chúng... Cùng thời gian này, ủy viên Bộ Chính Trị Hoàng Văn Hoan vì tội phản quốc thân Trung Quốc đã bị tuyên án tử hình vắng mặt”. “Hiện nay (tháng 5-90) có tin chính thức là gia đình Hoàng Văn Hoan được nhà nước chu cấp hậu hỉ để sang Trung Quốc thăm thân nhân. Và các phương tiện truyền thông liên tiếp truyền những bài viết về tình hữu nghị với một đất nước cách đây không lâu còn được xác định là kẻ thù truyền kiếp”. Dương Thu Hương hỏi Đảng: “Với tất cả những chính sách hoạt đầu như thế, thực thi điều 18 chương 11, người đảng viên sẽ ứng xử ra sao? Bởi vì, dù còn rất ít tự trọng, mỗi con người cũng không thể tự cho phép mình xóa bỏ mình, nói lời hôm sau bôi nhọ lời hôm trước”. Ở phần trước của bài tự kiểm, DTH viết: “... về điều 18 chương 11 trong điều lệ đảng qui định: Các tổ chức của đảng và đảng viên phải nói và làm theo nghị quyết của đảng, không được giải thích sai.” Và chính DTH đã chứng minh rằng trong thực tế Đảng đã “nói lời hôm sau bôi nhọ lời hôm trước” “không chỉ xảy ra một lần mà nhiều lần” như hiện tượng được ghi trong Hiến Pháp Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam! DTH quả là người can đảm, cách đây hơn 20 năm đã dám vạch rõ cho thế giới thấy rằng, Đảng CSVN không còn chút liêm sỉ, không còn chút tự trọng nào. Nước Việt Nam từ ngày có Đảng về, các đảng viên và toàn dân bị đặt dưới một thứ luật pháp mà ai không tuân theo thì bị tội đã đành, nhưng người tuân hành nghiêm chỉnh cũng rũ tù như thường. DTH, trong bài tự phê bị đảng ép buộc viết, đã viết những dòng khẳng khái như sau: “Tôi không có lý do gì để kiểm điểm... Sở dĩ gần đây tôi đã thẳng thắn công khai phát biểu những suy nghĩ, những quan niệm của mình vì tôi tin tưởng chân thành vào những lời Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng nói. Nghị quyết Hội nghị Ban Chấp Hành Trung Ương khoá VI ghi rõ: “Trong lĩnh vực tư tưởng, thực hiện quyền được thông tin của nhân dân, mở rộng thông tin, thực hiện thông tin hai chiều, quyền phát biểu ý kiến, tranh luận thẳng thắn” (trang 42, dòng 11) “Tiếp tục mở rộng hơn nữa tính dân chủ, tính công khai trong sinh hoạt đảng, trong hoạt động của các cơ quan nhà nước, các đoàn thể, các tổ chức xã hội và trong hoạt động khoa học, thông tin đại chúng, văn hóa, văn nghệ. Coi đó là phương tiện cơ bản chỉ đạo các hoạt động tư tưởng...” (trang 49, dòng 12).

Để kết luận, DTH viết rằng:

“Chính vì tin tưởng vào nghị quyết VI, tin tưởng vào chủ trương tự hoàn thiện mình của Đảng nên tôi mới thẳng thắn công khai phát biểu những tư tưởng của mình. Kết cuộc hôm nay tôi phải nhận thấy mình đã phạm các tội lớn nhất mà những người lương thiện thường hay mắc: Đó là tội nhẹ dạ và cả tin”. Thực ra không phải tới thập niên 90, nữ văn sĩ DTH mới “bị” “mắc tội... nhẹ dạ và cả tin”, mà từ thập niên 50, các bậc tiền bối của DTH cũng đã bị mắc tội này vì đã “trót nghe theo lời u mê” vì Đảng CSVN đã đi theo con đường “Bác” đi. Thời Giảm tô và Cải Cách Ruộng Đất từ thập niên 50, “Bác” Hồ cũng đã khuyến khích các đảng viên phát biểu ý kiến và sau đó những người đã vâng lời “Bác” đều bị đi cải tạo tư tưởng cả. Những văn nghệ sĩ trong vụ án Nhân văn – Giai phẩm, vụ đóng góp ý kiến vào chiến dịch Sửa Sai trong Cải Cách Ruộng Đất là những bằng chứng điển hình. Những văn nghệ sĩ đã tham gia vào việc sửa sai đều bị tù tội, phải chết trong tù. Đa số phải sống trong hoàn cảnh túng quẫn cho đến chết như Nguyễn Mạnh Tường, Trần Đức Thảo. Có những kẻ mà “sinh phần” cũng là “tử phần” chỉ là một lổm đất rộng hơn thân mình một tí cạnh khóm tre làng, nghề nghiệp mưu sinh hàng ngày là đi nhặt các bao thuốc lá để đổi cóc, nhái từ lũ trẻ để nấu ăn hàng bữa – như Nguyễn Hữu Đang, người đã dựng Lễ đài Độc Lập để ông Hồ Chí Minh đọc Tuyên Ngôn Độc Lập.

Có những kẻ cho đến lúc biết mình gần chết mới dám nói “hết sợ!” như Nguyễn Tuân, Văn Cao. Bốn mươi năm sau, con cháu “Bác” Hồ vẫn đi theo con đường “Bác” đi thì, việc DTH và những người chỉ trích Đảng bị khai trừ, bị cho chết vì tai nạn xe cộ như nhà soạn kịch Lưu Quang Vũ và vợ là nhà thơ Xuân Quỳnh là điều dĩ nhiên phải xảy ra. Con đường của ông Hồ Chí Minh và Đảng CSVN đi là con đường vì Liên Xô, vì Trung Cộng, vì cái gọi là “thi hành nghĩa vụ quốc tế vô sản” – như ông ta đã từng tuyên bố. Do đó, không thể nói là con đường vì Quốc Gia, Dân Tộc! Và, như tôi đã chứng minh trong bài “Khi cả một dân tộc trở nên hèn nhát và sợ hãi” thì, ngay sau khi ông HCM áp đặt chủ nghĩa cộng sản lên miền Bắc thì, tầng lớp được gọi là “sĩ phu Bắc Hà” đã mai một vì ông HCM và đảng CSVN đã dùng “chính sách

bao tử” và “chính sách công an trị” để thực hiện cái mà ông ta gọi là “bạo lực chuyên chính”.

Sau hơn 60 năm ở miền Bắc và sau 43 năm cai trị miền Nam, ông HCM và đảng CSVN “đã làm cho cả một dân tộc trở nên hèn nhát, ích kỷ và mê muội” – theo cách nói của nhà báo Vũ Đông Hà!

Tiếp nối con đường của nhà văn Dương Thu Hương lên tiếng để sửa sai đảng, chúng ta thấy có Lê Chí Quang, Lê Công Định, linh mục Nguyễn Văn Lý, Hoà thượng Thích Quảng Độ, Nguyễn Văn Hải, tức blogger Điều Cày, blogger Tạ Phong Tần, Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, tức blogger Mẹ Nấm và nhiều người khác... Tiếng nói dũng cảm, và mạnh mẽ nhất là Tiến sĩ Luật Cù Huy Hà Vũ (TS/CHHV). Ông ta đã viết bài góp ý xây dựng Đảng và Nhà Nước, vắc đơn đi kiện cả Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng... Và dĩ nhiên ông ta biết Đảng và Nhà Nước CSVN sẽ đối xử với ông ta như thế nào.

Số phận của TS/CHHV cũng như số phận của nhà văn DTH, và số phận trước đó của những Trần Độ, Nguyễn Hộ... (Tiếc thay, sau khi “những người phản kháng, chống đảng” này được VC cho “xuất khẩu” và được các nước Tây phương cho “nhập khẩu” đều bị “cháy”. – Xin xem bài “Những người tranh đấu được VC cho xuất khẩu và Hoa Kỳ cho nhập khẩu đều bị cháy” của cùng tác giả). Tất cả những người này không phải là những người chống Đảng, họ chỉ muốn sửa sai Đảng mà số phận của họ đã nghiệt ngã như thế. Thì thử hỏi “những kẻ phản động, chống lại nhân dân, tổ quốc” như cựu Đại úy QLVNCH Nguyễn Hữu Cầu, như ông Nguyễn Văn Trại, đảng viên đảng Nhân Dân Hành Động và trước đó nhiều năm, những Trần Văn Bá, Mai Văn Hạnh, Huỳnh Vĩnh Sanh... số phận của những người này đã “được” Đảng và Nhà Nước CSVN đối xử ra sao? Chắc

không cần phải nhắc ra đây. Mọi người đều thấy rõ nguy cơ mất nước về tay Trung Cộng khi biến cố Hoàng Sa, Trường Sa xảy ra.

Ông Nguyễn Văn Hải tức blogger Điếu Cày đã bị bắt vì “tội trốn thuế” vì đã tham dự biểu tình về Hoàng Sa, Trường Sa. Bà Phạm Thanh Nghiên chỉ vì biểu tình tại nhà vì chuyện Hoàng Sa, Trường Sa cũng bị bỏ tù. Và nhiều người khác cũng cùng chung số phận.

Trong năm 2011, qua 12 cuộc biểu tình được gọi là tự phát để phản đối Trung Cộng lấn áp Việt Nam trong vụ Hoàng Sa, Trường Sa cũng bị đàn áp dã man: Người biểu tình bị bốn CA khiêng như khiêng một con heo và một sĩ quan CA đã đá liên tiếp nhiều cú đá vào mặt!

Thử hỏi có một đất nước nào mà người dân biểu tình vì lòng yêu nước lại bị nhà cầm quyền của nước đó đàn áp dã man – như Đảng và Nhà Nước CSVN đã đối xử với nhân dân của mình?!

Qua bài viết “Từ Cải Cách Ruộng Đất đến “Cưỡng Chế Ruộng Đất”... chúng tôi đã chứng minh đảng CSVN đã hiện nguyên hình một đảng cướp qua vụ cướp đất của nông dân ở các huyện Tiên Lãng và Văn Giang về cho bọn “địa chủ đỏ” và cho chính bọn cầm quyền.

Trước kia, nhà văn Dương Thu Hương viết rằng: “Chúng ta không thể đòi hỏi những gì chúng ta không có”, “không phải bất cứ lúc nào cũng có sẵn lãnh tụ siêu việt như Minh Trị, như Roosevelt hay Gorbachev”.

Điều này rất dĩ nhiên. Đại đa số dân Việt Nam thuần túy không hề đòi hỏi những điều “siêu việt” như người CSVN. Chỉ có CSVN mới đòi hỏi những việc phi thường: đòi chiến sĩ châu đầu vào họng đại bác để chặn hỏa lực của địch, lấy thân làm giá súng, đem thân người chèn khẩu đại pháo để súng đừng bị lặn xuống dốc... Chỉ có CSVN mới mê say theo tiếng gọi của “Bác”: “Đất nước ta ra ngổ gặp anh hùng!”.

Cách đây hơn 20 năm, nhà văn Nguyễn Việt Nữ đã đưa bằng chứng chứng minh “Đảng CSVN luôn luôn đòi hỏi những gì mà họ không có”, như sau:

-Chiến dịch Cải Cách Ruộng Đất cướp tài sản ruộng đất, vợ con của địa chủ về cho mình, trong khi mình không có những thứ ấy mà vẫn đòi hỏi”. Có đúng không?

-Chính vị cha già của dân tộc... cộng sản là Hồ Chí Minh, suốt đời nô lệ ngoại bang mà luôn luôn miêng đòi lãnh đạo nhân loại đi tìm độc lập tự do. Có đúng vậy không?

(Trích “Dương Thu Hương và con hùm ngủ” – tiểu luận của Nguyễn Việt Nữ, trang 125, 126).

Đảng CSVN đã hiện nguyên hình là kẻ cướp trong hơn 60 năm ở miền Bắc và 48 năm ở miền Nam.

Đã đến lúc toàn dân Việt Nam phải đứng lên đòi lại những gì mà họ đã bị đảng Cộng Sản Việt Nam cướp mất!

NGUYỄN THIẾU NHÃN

Nguồn: <https://groups.google.com/d/msgid/tieng-quehuong/CAPYNzmZue7GRpPS%2B44nd58XEtd06EgzEU63-Sv3KMXRMidGxQ%40mail.gmail.com>.

www.vietnamvanhien.org